გაეროს უშიშროების საბჭოს **<u>რეზოლუცია 937 (1994)</u>**

1994 წლის 21 ივლისი

უშიშროების საბჭო,

ადასტურებს რა თავის 1993 წლის 9 ივლისის 849, 6 აგვისტოს 854, 24 აგვისტოს 858, 19 ოქტომბრის 876, 4 ნოემბრის 881, 22 დეკემბრის 892,

1993 წლის 31 იანვრის 896, 25 მარტის 906, 30 ივნისის 934 რეზოლუციებს,

ეყრდნობა რა უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარის 1994 წ. 16 ივნისის წერილს (1994/714) გენერალური მდივნისადმი,

განიხილა რა გენერალური მდივნის 1994 წ. 12 ივლისის მოხსენება (1994/818 და დამ. 1),

კვლავ ადასტურებს რა თავის ერთგულებას საქართველოს რესპუბლიკის სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობისადმი და კონფლიქტით დაზარალებული ყველა ლტოლვილისა და იძულებით გადაადგილებულის უფლებას საერთაშორისო სამართლისა და მოსკოვში 1994 წლის 4 აპრილს ხელმოწერილი ლტოლვილთა და იძულებით გადაადგილებულთა ნებაყოფლობითი დაბრუნების შესახებ ოთხმხრივი შეთანხმების (1994/397, დამ. 2) საფუძველზე უსაფრთხოების პირობებში დაუბრუნდნენ თავიანთ სახლებს,

მიესალმება რა 1994 წ. 14 მაისს მოსკოვში ხელმოწერილ შეთანხმებას (1994 583) ცეცხლის შეწყვეტისა და ძალთა დაშორიშორების შესახებ,

აღიარებს რა, რომ აუცილებელია მოსკოვის 1994 წ. 14 მაისის ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის პოლიტიკური მოწესრიგების ღონისძიებათა შესახებ განცხადების (1994/397, დამ. 1) და მოსკოვის 1994 წ. 4 აპრილის ლტოლვილთა და იძულებით გადაადგილებულთა ნებაყოფლობით დაბრუნების შესახებ ოთხმხრივი შეთანხმების (1994/397) თანამიმდევრული და სრული დაცვა,

ითვალისწინებს რა, კონფლიქტის ყოვლისმომცველი მოწესრიგების მნიშვნელობას გაეროს ეგიდით, რუსეთის ფედერაციის, როგორც ხელშემწყობი მხარის, თანადგომით და ევროთათბირის წარმომადგენელთა მონაწილეობით მიმდინარე მოლაპარაკებებზე კონფლიქტის ყოვლისმომცველი პოლიტიკური მოწესრიგების საქმეში, ასევე პროგრესის გადამწყვეტ მნიშვნელობას, რაც უნდა ითვალისწინებდეს აფხაზეთის პოლიტიკურ სტატუსს, ადრე მიღებულ რეზოლუციებზე დამყარებულ საქართველოს რესპუბლიკის სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობისადმი სრულ პატივისცემას,

ასევე ხაზს უსვამს რა, რომ ამგვარი პროგრესი უფლებას მისცემს საბჭოს ხელახლა განიხილოს აფხაზეთში (საქართველოს რესპუბლიკა) სამშვიდობო ძალების განლაგების საკითხი, როგორც ეს შემოთავაზებულია გენერალური მდივნისადმი საქართველოს რესპუბლიკისა და რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა მინისტრების წერილში (26478).

კვლავ ხაზს უსვამს რა, რომ აუცილებელია კონფლიქტის ზონაში ძალადობის ნებისმიერი განახლების თავიდან აცილება,

ღრმად არის რა შეწუხებული ჰუმანიტარული სიტუაციისა და იმ საფრთხის გამო, რომელიც შესაძლოა წარმოიშვას რეგიონში, თუკი ლტოლვილთა და იძულებით გადაადგილებულთა დიდ რაოდენობას არ ექნება შესაძლებლობა დაუბრუნდეს საკუთარ სახლებს უსაფრთხოების პირობებში,

ცნობად იღებს რა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფოს მეთაურის 1994 წ. 16 მაისის და აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარის 1994 წ. 15 მაისის მიმართვებს დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სახელმწიფოთა მეთაურების საბჭოსადმი და ცნობს რა, რომ დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების განლაგება განპირობებულია კონფლიქტის მონაწილე მხარეთა თხოვნითა და თანხმობით,

ცნობად იღებს რა რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა მინისტრის მიერ 1994 წ. 21 ივნისს გენერალური მდივნისადმი გაგზავნილ წერილში გაკეთებულ განცხადებას (1994 /782, დამ.), რო-

მელიც ეხება დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების მანდატს და მის ხანგრძლივობას,

კმაყოფილებით აღნიშნავს რა რუსეთის ფედერაციის მზადყოფნას განაგრძოს უშიშროების საბჭოს წევრი ქვეყნების ინფორმირება დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების მოქმედების შესახებ,

მიესალმება რა უფრო მჭიდრო თანამშრომლობასა და კოორდინაციას გენერალურ მდივანსა და ევროთათბირის ამჟამინდელ თავმჯდომარეს შორის, განსაკუთრებით საქართველოს რესპუბლიკაში ყოვლისმომცველი პოლიტიკური მოწესრიგებისათვის გამიზნული ძალისხმევის საქმეში,

ეხება რა ევროთათბირის წევრი ქვეყნების ჰელსინკის 1992 წ. უმაღლესი დონის შეხვედრისა და ევროთათბირის წევრი ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრების რომის 1993 წ. 30 ნოემბრის-1 დეკემბრის შეხვედრის დოკუმენტების უმნიშვნელოვანეს დებულებებს, მათ შორის იმ დოკუმენტებს, რომლებიც ეხება ევროთათბირის სფეროში მიმდინარე სამშვიდობო ოპერაციებს,

ცნობად იღებს რა მხარეთა და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების წარმომადგენლების მიერ მოცემულ გარანტიებს, რომ საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიას ექნება თავისუფლად გადაადგილების საშუალება, რათა შეძლოს თავისი მანდატის განხორციელება როგორც დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების მოქმედების ზონაში, ისე საქართველოს რესპუბლიკის იმ ტერიტორიებზე, სადაც ამის საჭიროება იქნება.

1. მიესალმება გენერალური მდივნის 1994 წ. 12 ივლისის მოხსენებას (1994/818);

2. მოუწოდებს მხარეებს გააძლიერონ თავიანთი ძალისხმევა, რათა მიღწეულ იქნეს დროული და ყოვლისმომცველი პოლიტიკური მოწესრიგება გაეროს ეგიდით, რუსეთის ფედერაციის, როგორც ხელშემწყობი მხარის, თანადგომით და ევროთათბირის წარმომადგენელთა მონაწილეობით, და მიესალმება მხარეების სურვილს, რომ გაერომ განაგრძოს აქტიური მონაწილეობა პოლიტიკური მოწესრიგების საქმეში;

3. იწონებს დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის წევრი ქვეყნების ძალისხმევას, გამიზნულს აფხაზეთში (საქართველოს რესპუბლიკა) ცეცხლის შეწყვეტის შენარჩუნებისათვის და მათ მცდელობას მოსკოვის 1994 წ. 14 მაისის შეთანხმებისა და ოთხმხრივი შეთანხმების საფუძველზე გაეროს ლტოლვილების საქმეთა უმაღლესი კომისრის სამსახურებთან ფართო თანამშრომლობით უზრუნველყონ ლტოლვილთა და იძულებით გადაადგილებულთა თავიანთ სახლებში დაბრუნება.

4. მიესალმება რუსეთის ფედერაციის წვლილს სამშვიდობო ძალებში, რაც უპასუხებს მხარეთა თხოვნას, გამოთქმულს 14 მაისის შეთანხმებაში, რომელიც ამ ძალებს შეაქვთ საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიასთან ერთად გენერალური მდივნის 1994 წ. 12 ივლისის მოხსენებისა და გაეროს პრინციპებისა და პრაქტიკის შესაბამისად. ასევე მიესალმება დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის წევრი ქვეყნების მიერ გამოთქმულ სურვილს, შემდგომში მონაწილეობა მიიღონ ამ ძალებში;

5. უფლებამოსილებას აძლევს გენერალურ მდივანს, გაზარდოს საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიის შემადგენლობა მოთხოვნის თანახმად მაქსიმალურად 136 სამხედრო მეთვალყურემდე, შესაბამისი დამხმარე სამოქალაქო აპარატით;

6. ასევე იღებს გადაწყვეტილებას, რათა საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა გაზრდილი მისიის მანდატი გენერალური მდივნის მოხსენებაში მოყვანილი რეკომენდაციების თანახმად ჩამოყალიბდეს შემდეგნაირად:

ა) ცეცხლის შეწყვეტისა და ძალთა დაშორიშორების შესახებ მოსკოვის 1994 წ. 14 მაისის შეთანხმების შესრულების თვალყურის დევნება და დადასტურება;

ბ) დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ოპერაციის შეთანხმების ფარგლებში თვალყურის დევნება;

გ) თვალყურის დევნებითა და პატრულირებით იმის დადასტურება, რომ ჯარები არ რჩებიან, ან კვლავ არ შედიან უსაფრთხოების ზონაში და რომ მძიმე ტექნიკა არ რჩება ან კვლავ არ შედის უსაფრთხოების ან შეიარაღების აკრძალვის ზონაში,

დ) დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალებთან თანამშრომლობით თვალყურის დევნება იმ ადგილებში, სადაც ინახება უსაფრთხოებისა და შეიარაღების აკრძალვის ზონებიდან გამოტანილი მძიმე სამხედრო ტექნიკა.

ე) საქართველოს რესპუბლიკის ჯარების კოდორის ხეობიდან აფხაზეთის (საქართველოს რესპუბლიკა) ფარგლებს გარეთ გაყვანის თვალყურის დევნება,

ვ) კოდორის ხეობის რეგულარული პატრულირება,

ზ) დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების, რომელიმე მხარის თხოვნით ან საკუთარი ინიციატივით შეთანხმების დარღვევის იმ შემთხვევების შესწავლა, რომლების შესახებაც არის ინფორმაცია, ან ეჭვი და ყოველგვარი მცდელობა, რათა ამგვარი ინციდენტები არ მოხდეს,

თ) საკუთარი მანდატის შესაბამისად რეგულარული მოხსენებების გაგზავნა გენერალური მდივნის სახელზე. განსაკუთრებით კი შეთანხმების განხორციელების ყოველგვარი დარღვევებისა და საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიის მიერ განხორციელებული გამოძიებების შესახებ, აგრეთვე, სხვა შესაბამისი მოქმედებების შესახებ,

ი) მჭიდრო კონტაქტი კონფლიქტში მონაწილე მხარეებთან და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალებთან თანამშრომლობა, რათა ამ რაიონში თავისი ყოფნით ხელი შეუწყოს ლტოლვილთა და იძულებით გადაადგილებულთა საკუთარ სახლებში უსაფრთხოების პირობებში გეგმაზომიერად დაბრუნებას.

7. ცნობად იღებს გენერალური მდივნის განზრახვას გაუგზავნოს მიმართვები თანამეგობრობის წევრი ქვეყნების სახელმწიფოების მეთაურთა საბჭოს თავმჯდომარეს საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიისა და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების როლისა და პასუხისმგებლობის შესახებ და თხოვნით მიმართავს გენერალურ მდივანს მიიღოს შესაბამისი ზომები ამ როლისა და პასუხისმგებლობის განსახორციელებლად. ასევე თხოვნით მიმართავს საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიისა და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების სარდლობას განახორციელონ ადგილზე შესაბამისი ღონისძიებები, რომლებიც აღნიშნულია გენერალური მდივნის 1994 წ. 12 ივლისის მოხსენებაში (1994/818), რათა დამყარდეს კავშირი და კოორდინაცია საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიისა და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალებს შორის და მათ შეძლონ შესაბამისი ფუნქციების განხორციელება.

8. მოუწოდებს კონფლიქტის მონაწილე მხარეებს გააძლიერონ თავიანთი სრული მხარდაჭერა, რათა საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიას ჰქონდეს თავისუფლად გადაადგილების საშუალება. რათა შეძლოს თავისი მანდატის განხორციელება როგორც დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის სამშვიდობო ძალების მოქმედების ზონაში, ისე საქართველოს რესპუბლიკის იმ ტერიტორიებზე, სადაც ამის საჭიროება იქნება, რათა განახორციელოს თავისი მანდატი. ამავე დროს, თხოულობს, რომ საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობამ და აფხაზთა ხელმძღვანელობამ არ დააყოვნონ თანხმობის მიცემა მისიის სტატუსზე;

9. კვლავ ადასტურებს, რომ მხარს უჭერს ყველა ლტოლვილისა და იძულებით გადაადგილებულის უფლებას საერთაშორისო სამართლისა და ოთხმხრივი შეთანხმების საფუძველზე უსაფრთხოების პირობებში დაუბრუნდნენ თავიანთ სახლებს, მოუწოდებს მხარეებს პატივი სცენ ამ საკითხებში მათ მიერ წინათ ნაკისრ ვალდებულებებს და დააჩქარონ ეს პროცესი, რამდენადაც შესაძლებელია, და თხოვნით მიმართავს გაეროს ლტოლვილების საქმეთა უმაღლესი კომისრის სამსახურს სრული თანადგომა აღმოუჩინოს ლტოლვილთა და იძულებით გადაადგილებულთა ნებაყოფლობითი დაბრუნების შესახებ ოთხმხრივი შეთანხმების განხორციელებაში;

10. თხოვნით მიმართავს გაეროს გენერალური მდივანს დააარსოს შემოწირულობების ნებაყოფლობითი ფონდი მოსკოვის 1994 წ. 14 მაისის შეთანხმების განხორციელების მხარდასაჭერად და/ან ჰუმანიტარული ასპექტების მხარდასაჭერად.

11. გადაწყვეტილებას იღებს, საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიის მანდატი გაგრძელდეს 1995 წ. 13 იანვრამდე;

12. თხოვნით მიმართავს გენერალურ მდივანს სამი თვის განმავლობაში მოახსენოს საბჭოს, თუ როგორია მდგომარეობა აფხაზეთში (საქართველოს რესპუბლიკა) ამ რეზოლუციის მიღების შემდეგ, აგრეთვე ზემოაღნიშნული შეთანხმების ყველა ასპექტის შესახებ;

13. გადაწყვეტილებას იღებს აქტიურად დარჩეს ჩართული ამ საქმეში.

(გაზეთი 'საქართველოს რესპუბლიკა, # 131, 1994 წლის 26 ივლისი)